

[Statsministeren.]

dem nøjere efter, ganske beskedne, og hvis ikke man gør det praktisk, forsvinder de.

Der bliver fra fru Inge Fischer Møller spurgt om, hvor mange ulemper der er ud over de opregnede. Jeg tror ikke mange. Fru Inge Fischer Møller nævnte særlig rutebiler, færger og flytrafik. Jeg kan kun sige efter de oplysninger, jeg har skaffet mig, at det kommer ikke til at dreje sig om ret meget med hensyn til rutebiler. Færger er stort set inde under DSB. Jeg ved godt, at der også findes andre ruter. Med hensyn til flytrafikken er det klart, at der bliver et fartplan-spørgsmål.

Men det afgørende for DSB, det, som virkelig giver ulempene, er jo transittrafikken. Det er ikke det, at man starter på et andet tidspunkt, men det er det, at de gennemgående forbindelser, både fra nord og fra syd, forskubber sig i forhold til den danske tidsregning. Det giver nogle ulemper, fordi nogle af disse transitforbindelser også har lokale opgaver og medtager passagerer over danske strækninger. De forskubbes altså 1 time, og det er klart, at når man har fælles europæiske køreplaner, og det er det nødvendigt at have, så volder dette nogle problemer.

Det er også klart, at hvis flere lande går med, som flere har været inde på, så vil det lempe meget på problemerne.

Det er i øjeblikket sådan, at England, Irland og Italien har sommertid, og at man har drøftet det andre steder, men ikke er kommet nærmere. Hvis vor sydlige nabo og europæiske lande i det hele taget indførte sommertid, ville det være virkelig gunstigt og medføre rimelige besparelser. Men det ligger ikke for i øjeblikket.

Jeg vil dog sige, at man har rejst spørgsmålet i EF-sammenhæng, ligesom man har rejst spørgsmålet igennem Nordisk Råd for at undersøge forholdene i de andre nordiske lande. Vi har i den anledning haft kontakt med de nordiske regeringer, og det var derfra jeg kunne bringe den oplysning, at man fra Norges side er noget indstillet på, at der måske kunne blive tale om østeuropæisk tid, men det bliver næppe i år.

Der bliver videre spurgt, hvad der menes med „overgangsbestemmelser“ i § 1. Her sigtes kun til, at man må have en ganske nøje bestemmelse om, på hvilket tidspunkt i

døgnet der foreligger 2 timer eller minus 1 time. Man må senere hen af hensyn til juridiske begreber vide, hvilken dato alle klokkeslæt hører til, og hvilket klokkeslæt det er. Om det skal være kl. 2 om natten eller kl. 3 om natten man får 2 timer, der hedder det samme — 2 a og 2 b eller sådan noget — det vil vi foretrække ikke at have i lovforslaget, men lade eksperterne bestemme i en kongelig anordning.

Fremskridtspartiets ordfører tog sit lovforslag tilbage, og jeg vil sige tak for den venlige tilslutning til regeringens lovforslag.

Når fremskridtspartiets ordfører tog sit forslag tilbage, kunne jeg måske have lov bare at sige — uden at det nu skal give anledning til voldsomheder — at det er vist, så vidt jeg kan se, det mest fornuftige, fremskridtspartiet endnu har foretaget sig herinde.

Hr. Karlskov Jensen har jeg ingen bemærkninger til. Hr. Svend Haugaard talte om nødvendigheden af at få den tilstrækkelige søvn. Det tror jeg ikke, man kan lovgive om. I hvert fald er det min opfattelse efter mine seneste erfaringer, at lovgivere ikke er for milde ved sig selv i den retning.

Når hr. Poul Dam sagde, at han var glad over, at vi ikke kom til Moskvatid, er jeg kun enig med ham, men minder om, at ideen med sommertid, som han fandt så bizar, dog har vundet terræn i årevis i vestlige lande, både i USA og som en fast tradition i England.

Jeg kan sige til sidst, at regeringen ligesom hr. Flygaard ser ganske lidenskabsløst på dette lovforslag. Vi imødeser en saglig drøftelse af plusser og minusser i udvalget, og hvis jeg må have lov at sige det, ville det være ønskeligt, om udvalgsdrøftelsen kunne blive forholdsvis hurtig af hensyn til DSB. DSB er langt fremme med forberedelse af sommerkøreplanen. Hvis der skal ske den ændring, som vi har foreslået, er det vigtigt, at man hurtigt ved besked. Ændringen vil give store vanskeligheder, men de kan overvindes. Hvis man kommer til den overbevisning, at der ikke skal ske noget, er det også vigtigt, at man får det at vide nu.

Hvis man kunne indføre sommertiden i år, ville det uden tvivl være en inspiration for de andre nordiske lande og måske også for andre europæiske lande, og i så fald ville man nok have glæde af at fastslå, at det